

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19759/2023
21.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Сњежана Пећанац, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ... код ..., чији је пуномоћник Марко Марковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1280/21 од 26.09.2022. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1280/21 од 26.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П 2439/19 од 16.11.2020. године, утврђено је да је тужилца по основу одржаја и наслеђа власник са уделом од $\frac{1}{2}$ на катастарској парцели број .. – село воћњак 1. класе од 20,24 ара, село кућа и зграде од 6,38 ари, село двориште од 5,00 ари, све уписано у поседовни лист .. КО ... и у ЛН бр. .. КО ... на име сада пок. ГГ, бившег из ..., а што су тужене, као правне следбенице покојног ГГ дужне трпети и дозволити да тужилца укњижи право власништва на основу ове пресуде. Преко досуђене $\frac{1}{2}$ дела па до траженог удела од 1/1 ове непокретности, тужбени захтев је одбијен као неоснован. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1280/21 од 26.09.2022. године, на основу одржане расправе, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев за утврђење да је тужилца по основу одржаја власник катастарске парцеле број ..– село, воћњак 1. класе од 20,24 ара, село кућа и зграде од 6,38 ари, село двориште од 5,00 ари, све уписано у поседовни лист .. КО ... и у ЛН бр. .. КО ..., на име сада покојног ГГ, бившег из ..., те да тужене као правни следбеници покојног ГГ трпе и дозволе да тужилца упише право власништва на основу ове пресуде. Ставом трећим изреке, тужилца је обавезана да туженима надокнади трошкове првостепеног поступка од 9.000,00 динара. Ставом

четвртим изреке, тужиља је обавезана да туженима надокнади трошкове другостепеног поступка од 33.260,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је балговремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија је дозвољена по одредби члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), па је Врховни суд испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а због битне повреде поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју је тужиља указала, ревизија се не може изјавити по члану 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, у јавној евиденцији непокретности као власник спорне парцеле уписан је покојни ГГ, који је умро 1987. године. Законски наследници ГГ су тужене ВВ, ћерка, ББ, унука – ћерка покојног сина ДД, који је умро 2004. године и тужиља АА, праунука – ћерка ДД сина ЂЂ, који је умро 2009. године. Тужиља тврдњу да је покојни ГГ у току спроведеног поступка комасације у КО ... 1979. године спорну непокретност поконио на равне делове сину ДД и унуку ЂЂ није доказала, па је другостепени суд постављени тужбени захтев у смислу одредби члана 28. Закона о основама својинскоправних односа, као неоснован одбио.

Правилно је другостепени суд на утврђено чињенично стање применио меродавно материјално право, па Врховни суд не прихвата ревизијске наводе којима тужиља истрајава на тврдњи да је као једини наследник свог покојног оца ЂЂ власник спорне непокретности по правном основу наслеђа и одржаја.

Ревизијом се не доводи у сумњу правилност утврђења чињеница да је у катастарској општини Милошевац комасација спроведена у току 1979. године, а да је излагање података новог премера од стране катастра извршено 1984. године. Исправе сачињене у току ових административних поступака не садрже изјаву воље ГГ по којој он за живота располаже својином на спорној парцели у корист сина ДД и унука ЂЂ. Утврђење констатованог фактичког поседа у пописном листу Комисије за излагање података у току поступка премера 1984. године, не може се сматрати као доказ акта располагања својином, пошто он не садржи изјаву воље којом власник преноси својину својим мушким потомцима.

Законом о основама својинскоправних односа („Службени лист СФРЈ“ бр. 6/80 ... „Службени гласник РС“ бр. 115/2005) прописано је да савестан и законит држалац непокретне ствари, на коју други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеком 10 година (члан 28. став 2.); савестан држалац непокретне ствари на коју други има право својине стиче право својине на ту ствар одржајем протеком 20 година (члан 28. став 4.); државина је законита ако се заснива на пуноважном правном основу који је потребан за стицање права својине и ако није прибављена силом, преваром или злоупотребом поверења (члан 72. став 1.); државина је савесна ако

држалац не зна или не може знати да ствар коју држи није његова (члан 72. став 2.); савестност државине се претпоставља (члан 72. став 3.).

Правилно је у конкретном случају другостепени суд по одредбама члана 231. ЗПП закључио да не постоји законита и савесна државина спорне непокретности од стране покојних ДД, односно ЂЂ, која би протеком наведеног временског периода могла довести до стицања својине по правном основу одржаја. Наиме, државина није законита, пошто констатација органа управе у току спровођења поступка премера о фактичком стању поседа 1984. године не представља исправу која би се могла сматрати законитим основом за пренос својине, јер не садржи потпис власника. Државине није ни савесна, пошто је у то време у фактичком поседу непокретности био и ГГ, па када након његове смрти 1987. године мушки потомци за свог живота (до 2004., односно 2009. године) нису тражили утврђење својине у своју корист, нема основа за закључак да је код њих постојала свест о томе да непокретност држе као своју.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**